

Mezi námi předškoláky

Všestranná příprava
dítěte do školy
pro děti od 5 do 7 let

Jiřina Bednářová

dětská
naučná
edice

předškoláci

5-7
let

Mezi námi předškoláky

Všestranná příprava dítěte do školy,
pro děti od 5 do 7 let

Jiřina Bednářová

Computer Press
2011

Mezi námi předškoláky

Všestranná příprava dítěte do školy, pro děti od 5 do 7 let

Jiřina Bednářová

Ilustrace: Richard Šmarda

Odborná korektura: Alena Šafrová

Jazyková korektura: Sabina Konečná

Vnitřní úprava: Irena Rozvoralová

Sazba: Irena Rozvoralová

Obálka: Martin Sodomka

Odpovědná redaktorka: Eva Mrázková

Technická spolupráce: Irena Rozvoralová

Technický redaktor: Martin Vlach

Produkce: Petr Baláš

Computer Press, a. s.,

Holandská 3, 639 00 Brno

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

distribuce@cpress.cz

tel.: **800 555 513**

ISBN 978-80-251-2924-1

Prodejní kód: KDV0061

Vydalo nakladatelství Computer Press, a. s., jako svou 3859. publikaci.

© Computer Press, a.s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

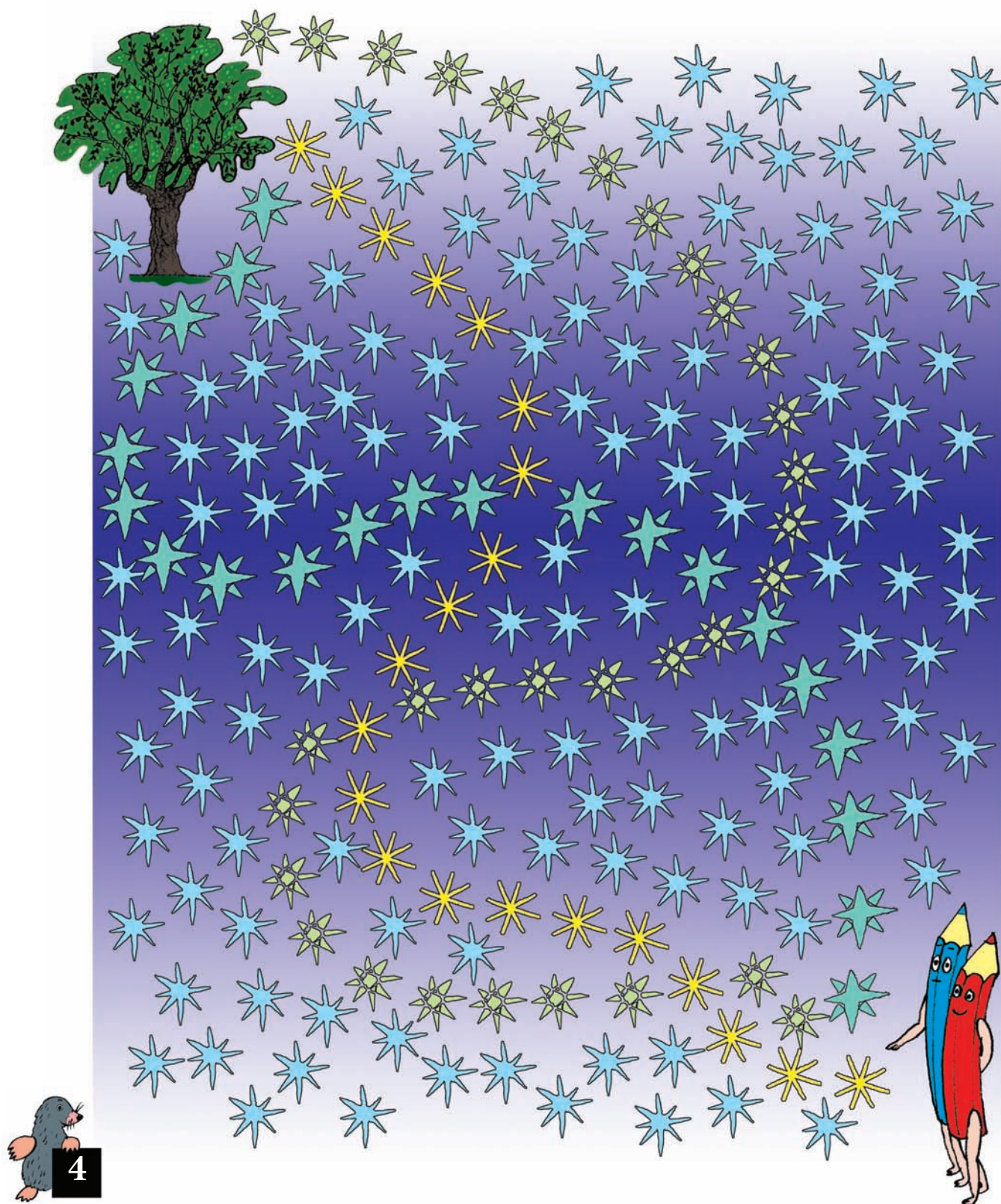
Hřiště s pískovištěm, domečkem a velkými skluzavkami bylo dnes plné dětí. Někdo jezdil na koloběžce, jiní na tříkolce, někteří na kole. Na pískovišti kluci bagrovali okolo hradu velkou jámu, hradní studnu. Některé holčičky seděly na dece a hrály si s panenkami. Maminky odpočívaly na lavičkách a povídaly si, co dobrého uvaří k večeři, které děti byly dnes hodné a které ne. Mezitím okřikovaly děti, aby nelezly samy na prolézačkách tak vysoko, aby na sebe dávaly více pozor. Přišlo i několik tatínků. Ti si zase povídali, kdo vyhrál ve fotbale, jak jezdí jejich auto a že mají v práci moc starostí. Mezi tím pobíhali psi, ti spolu laškovali, štěkali na sebe a vyměňovali si zkušenosti, kdo dostal lepší kost. Všude bylo veselo a plno zábavy, a tak si ani nikdo nevšiml, že zapadá sluníčko.

Náhle se ze všech stran ozvalo: „Honem, děti, balíme, jdeme domů.“ Vcukuletu byla tma a hřiště zůstalo prázdné. Ale nebylo tomu tak docela. Za stromem bylo slyšet tenký hlásek. Někdo tam plakal. Pláč uslyšela i pastelka Máňa. „No vidíš,“ uklidňovala Máňa svou kamarádku Boženku, „ty sis myslela, že když nás tu Adámek zapomněl, tak tu budeme celou noc samy. Slyšíš, někdo tu je a bojí se stejně jako ty. Pojď, půjdeme se podívat.“ Boženka se strachy nemohla skoro hýbat, ale snažila se být statečná. Přeci nenechá jít Máňu samotnou se podívat za strom, kdo to tam pláče. A také nechtěla, aby ji Máňa opustila a nechala ji samu ve tmě. Boženka nevěděla, jestli je více zvědavá, nebo se více bojí. „Co když je tam strašidlo?“ svěřila se se svými obavami Máňě. „Kdyby tam bylo strašidlo, tomu by se ve tmě určitě líbilo a nebrečelo by. Hučelo by nebo by skřehotalo, hýkalo, vrzalo, řinčelo nebo něco takového. Ale myslím, že by nešťastně neplakalo. A pokud je to strašidlo, tak je nešťastné a nešťastné strašidlo nám určitě neublíží. Neboj se, chytني se mě za ruku a jdeme.“

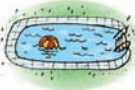

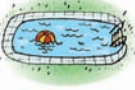

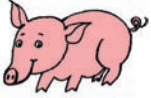

Boženka se tolik bála, že téměř ani nedýchala. Kolem byla černočerná tma, ani na krok nebylo vidět. Najednou o něco zakopla, vykřikla, div že neupadla. „Kdo to tu křičí,“ ozval se nazlobený hlas. „Já jsem prosím nechtěla,“ špitla Boženka. „Nechtěla, nechtěla... ale křičela jsi a ještě mi kopete do hromádky,“ zlobilo se to cosi. Máňa nabyla více odvahy: „Prosím, my vás nevidíme, kdopak jste?“

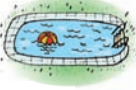

Zrakové vnímání, figura a pozadí. Dítě rozliší tři cesty na obrázku.

„Jak nevidíte? Přeci poznáte, že jsem krtek.“ „My vás, pane krtku, nevidíme, jste na nás moc černý.“ „To jsou mi pěkné věci, já jsem přeci krtek Barbora, ochránce podzemí, známe se tak dlouho, a vy mě nepoznáte.“ „Já jsem se lekla, jestli tu není nějaký cizí krtek, co okusuje pastelky,“ svěřila se Boženka. „Krtci pastelky neokusují. Pastelky jsou ze dřeva a dřevo okusují bobři. Ale ti okusují stromy, ne pastelky. Povím vám příběh o bobrech, snad se přestanete bát.“

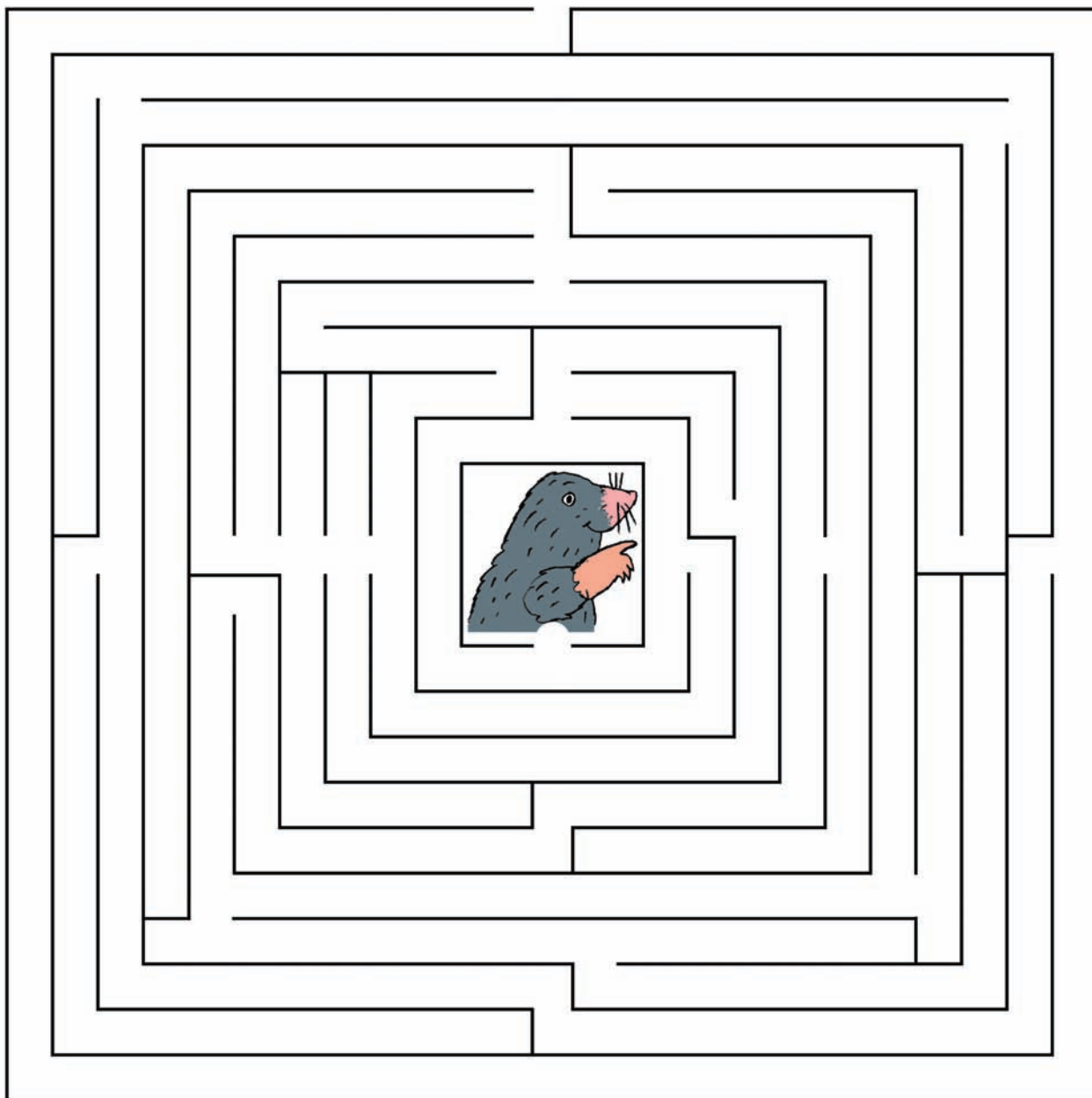
Řeč. Dítěti čteme nahlas příběh, u obrázku uděláme pomlku; dítě doplní slovo ve správném tvaru.

 se rozhodla postavit si . Před si chtěla zasadit , pod by byla , kde by se v létě dobře odpočívalo. Za plánovala . Jen by vyběhla z a hup do . V by měla pohodlná a , kde by se dívala na pohádky. chtěla mít rychle hotový. Nasbírala klacíky a větve, opřela je o sebe a bylo hotovo. Ale dovnitř nevlezlo ani první . Zavadilo o a bylo po domečku.

Z dálky je pozorovali dva . Takhle se nestaví. Musíte nejdříve pokácet silné a z jejich kmenů postavíte , my vám pomůžeme. A jak slíbili, tak udělali. Zanedlouho byl i s hotový. Za odměnu se první v koupali a předvedli , že jsou nejen dobří stavitelé, ale i výborní plavci.

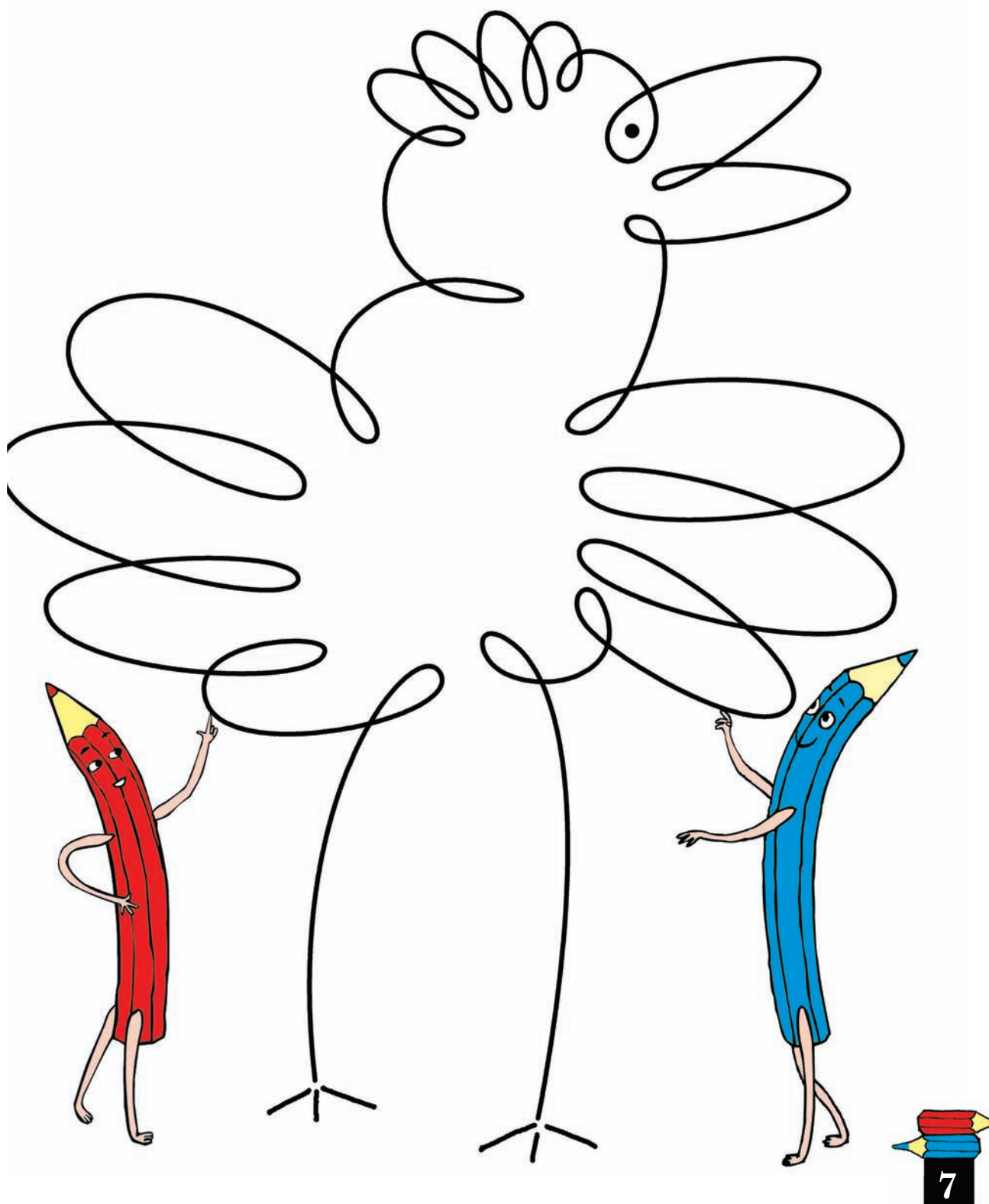
„Hm, tak bobrů už bych se asi nebála,“ usoudila Boženka. „Ale někdo se támhle za stromem také bojí. Zase začal plakat. Měli bychom se za ním jít podívat. Ale nic nevidím a nevím, kudy mám jít,“ byla Boženka bezradná. „To je maličkost, pojďte za mnou,“ vyzval je Barbora. „Jsem na pohyb ve tmě odborník. Cestu vždycky najdu.“

Prostorové a zrakové vnímání. Dítě najde v bludišti cestu ke krtkovi.

Barbora vedl pastelky setmělým parkem. Obě viděly, že Barborovi tma vůbec nevadí a že všichni dobře dojdou k cíli. I Božence se zdála cesta s Barborou jednoduchá. Připomněla jí, jak s Máňou kreslily obrázky jedním tahem. Vše bylo také snadné. Hrot klouzal plynule po papíře a obrázek byl na světě.

Grafomotorika. Při obtahování obrázku vedeme dítě ke kresbě jedním tahem, bez přerušení linie, pokud možno uvolněnou rukou. Obtahujeme opakovaně, několikrát za sebou.

„Brzy budeme u cíle,“ uklidňoval Barbora pastelku Boženku. „Nemusíš se bát. Vida, už se ti ani strachy netřese brada. Když jsme se vydali na cestu, viděli jsme, jak ti i zuby drkotají.“ „Hm, třásla jsem se celá. Zuby, ty jsem viděla všude kolem. Bála jsem se, že uvidím nějaké hrozné zubaté strašidlo.“

Grafomotorika. Při kreslení zubů dbáme, aby dítě kreslilo zuby špičaté. Nejdříve je vhodné kreslit zuby stejně velké, pokud již dítě zvládá udržet stejnou velikost, je možné velikosti střídat.

An illustration featuring three cartoon monsters and a pencil character. The top-left monster is orange with grey curly hair and a large pink mouth containing several sharp, triangular teeth. The top-right monster is green with a spiky mane and a long, thin neck, also showing sharp teeth. The bottom monster is red with a large, wide mouth and a yellow interior, with several sharp teeth. To the right of the red monster is a small blue pencil character with a face, arms, and legs, holding its mouth as if in shock or fear.

Two horizontal lines for tracing practice. The top line shows a solid zigzag pattern followed by a dashed zigzag pattern. The bottom line shows a solid zigzag pattern followed by a dashed zigzag pattern.

An illustration of three crayons (red, blue, yellow) stacked vertically, with the number 8 inside a black square below them.

„Už vidím, kdo to pláče,“ zvolala pastelka Boženka, hned jak uviděla medvídku Pavlíka. Medvídek seděl schoulený pod stromem, třásl se strachy a plakal. Ještě více se polekal, když slyšel, že se někdo k němu blíží. Jakmile však uviděl krtka Barboru a pastelky, přestal plakat a začal se radovat: „Jak jste mě našli? Už jsem se bál, že tu budu muset zůstat celou noc.“ „Krtka Barbora nám pomohl,“ daly se do vysvětlování Máňa s Boženkou. „Říkal nám, kam máme jít, jestli jdeme vlevo nebo vpravo.“

Prostorová orientace. Dítě pojmenovává, co je na obrázku nahoře, co dole, co je vpravo, vlevo; co je vpravo nahoře, vlevo dole...

„Když jsem tu s vámi, téměř už se nebojím,“ svěřoval se medvídek Pavlík. „Ale přeci jenom by bylo lepší, kdyby tu bylo více vidět.“ „To není žádný problém,“ nechal se slyšet Barbora. Když tu sami chvíli počkáte, na všechno si posvítíme.“ A opravdu. Zanedlouho viděli Barboru, jak nese svítící lampy. „Ten nejmenší z nás bude mít tu největší lampu, aby byl dobře vidět a nebál se. Ten největší bude mít lampu nejmenší.“

Základní matematické představy, porovnávání, řazení. Nejdříve s dítětem pojmenováváme, který prvek v řadě je nejmenší, který největší, řadíme podle velikosti. Poté přiřazujeme k největšímu prvku nejmenší, k druhému největšímu druhý nejmenší atd.

